

Warszawa, 6 września 2011 r.

PKPP/530/146/KU/2011

Dotyczy projektu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (**druk senacki nr 1342**)

Pan

Senator Stanisław Piotrowicz

Przewodniczący Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji Senatu RP

Pan

Senator Piotr Zientarski

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu RP

Szanowni Panowie Przewodniczący,

W związku z przekazaniem do Senatu projektu ustawy opatrzonej numerem druku senackiego „1342”, PKPP Lewiatan pragnie zwrócić uwagę na dostrzeżone wątpliwości w zakresie projektowanego brzmienia art. 207 k.p.c.

Według opinii uznanego procesualisty - Pana prof. dr. hab. Andrzeja Zielińskiego - przygotowanej na zlecenie Biura Analiz Sejmowych, niektóre projektowane zmiany przepisów Kodeksu postępowania cywilnego zwiększają formalizm procesowy, który krępuje podmioty postępowania i może prowadzić do niepożądanych konsekwencji (nowe brzmienie art. 207 k.p.c.). Według opiniodawcy wskazywane utrudnienia formalno - procesowe mogą naruszać prawo do sądu gwarantowane w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, które implicite zawiera w sobie prawo do odpowiedniego kształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymaganiami sprawiedliwości i jawności. Opiniodawca podnosi, że polski Kodeks postępowania cywilnego już obecnie należy do najbardziej restrykcyjnych (sformalizowanych) w Europie, a niektóre prezentowane zmiany pozycję tę umacniają.

W ocenie PKPP Lewiatan, argumentom pana profesora trudno odmówić racji.

Wprowadzenie art. 207 k.p.c. mogłoby być zmianą o przeciwnym kierunku względem aktualnego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz Trybunału Konstytucyjnego, które zmierza do złączenia formalizmu postępowania sądowego, przy jednoczesnym zachowaniu dbałości o sprawny przebieg postępowania (*vide* np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie o sygn. P 18/07, uchylający art. 370¹ kpc, zgodnie z którym sąd odrzucał apelację niespełniającą wymogów formalnych, złożoną przez profesjonalnego pełnomocnika, bez możliwości uzupełniania tychże braków, jako niezgodny z art. 45 ust. 1 oraz art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej).

Dokonana w ramach PKPP Lewiatan analiza projektowanego art. 207 § 3 k.p.c. doprowadziła do tezy, iż przewidziane w tym przepisie uzależnienie możliwości złożenia pisma od uznania (zgody) sędziego, mogłoby w pewnych okolicznościach prowadzić do nadmiernej, dyskrecjonalnej władzy sędziego, jak również naruszać zasadę równości stron procesu, a w skrajnych przypadkach mogłoby prowadzić do pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw (np. brak możliwości złożenia pisma bez zgody sędziego i ustosunkowania się do twierdzeń strony przeciwnej w konsekwencji mogłoby prowadzić do uznania przez Sąd faktów za przyznane, zgodnie z art. 230 k.p.c.).

Istnieją również zasadne wątpliwości co do zgodności art. 207 § 3 k.p.c. z fundamentalną zasadą wymiaru sprawiedliwości – dążenia do wydania orzeczenia zgodnego z prawdą (rzeczywistym stanem rzeczy) oraz zasadami kontradyktoryjności i dyspozytywności (rozporządzalności).

Wyrażamy obawy, iż redakcja art. 207 § 3 k.p.c. może nie przyczynić się do przyspieszenia postępowania, gdyż zwrócenie się do Sądu o wydanie postanowienia zezwalającego na złożenie pisma przygotowawczego skutkowałoby koniecznością wyznaczenia przez sąd posiedzenia niejawnego, na które sąd może wezwać strony celem ich wystuchania, przed podjęciem decyzji w tym przedmiocie (art. 207 § 4 k.p.c.).

Poddajemy zatem pod rozagę możliwość wniesienia **poprawki do ustawy**, polegającej na **skreśleniu punktu 28 w art. 1** ustawy dotyczącego zmiany **art. 207 k.p.c.**

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent

Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan